

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ضیاء- از استرالیا
۰۶ اکتوبر ۲۰۱۷

از مولد... تا ناشر

یکی از نوشته هایم به تاریخ ۱۷ سپتمبر؛ (نسل کشی و کوچاندن اجباری مسلمانان میانمار....) در وبسایت وزین (افغانستان آزاد- آزاد افغانستان) به نشر رسید. فرهیخته گرامی آقای "موسوی" یک تن از کارگزاران این نشریه پُر فروغ می باشند، در قسمت اخیر آن در مورد قسمتی از محتوای آن، مختصر ابراز نظر نموده اند. من به نظر شان صمیمانه احترام می گذارم و هیچ گونه ایراد به آن ندارم، اما آنچه در نوشته ام به استثنای یک فقره معترضه (بر بنیاد مانیفیست...) آمده که متأسفانه نا رسائی کلمه "بربنیاد" معنای فقره و هدف مرا کاملاً وارونه جلوه داده، این کمبود را می پذیرم و علاوهً از جناب شان صادقانه اظهار سپاس و شکران می کنم.

باید گفت: آنچه موجب این کمبودی شده و شاید خواننده های محترم نیز متوجه شده باشند که یک یا دو جای همان نوشته خالیست که به جای اسم رئیس جمهور میانمار چند تا نقطه گذاشته شده است. به این معنی که به عوض نوشته ایدت شده نوشته نا تکمیل به نشانی وبسایت "افگازاد" ارسال شده که مشکل اصلی همین است.

اما؛ در قسمت دیگر از ابراز نظر های شان به آنچه نوشته ام پا بندم، که تفسیر آن بحث مجزا ازین یاد داشت را می خواهد.

ژرف نگری و احساس مسؤولیت آقای "موسوی" نسبت به نشر مطالب از طریق وبسایت وزین "افگازاد" برایم انگیزه داد که اندکی پیرامون نشرات گفتنی هائی داشته باشم:

طبیعی است که پالیسی نشراتی کشور ها به شمول جوامع دموکراتیک بر بنیاد اهداف سیاسی نظامهای حاکم استوار بوده ازین رو صاحبان فرآورده های علمی، هنری... سیاسی ملزم بر آنند که قوانین نشراتی را رعایت کنند.

با توجه به اصل بالا؛ نشرات و وسایل نشراتی و زمینه های بیان در افغانستان، از دوران سلطنت محمدظاهر پادشاه سابق افغانستان تا ختم رژیم هفت ثور همه و همه بر بنیاد همان اهداف سیاسی رژیم های مربوطه شان می چرخید. فراتر از آن رویکرد کار نشراتی در هر سه رژیم (از سلطنت تا ختم رژیم ۷ ثور) در ارتباط با نشرکتاب، روزنامه، مجله، رادیو، سینما، تلویزیون، تیاتر و برگزاری محافل علمی و هنری رسمی و غیره طوری بود که شکل و محتوای

هر گونه فرآورده های علمی، هنری ... صرف نظر از آن که با کدام وسیله (کتاب، روزنامه، رادیو...) به نشر می رسد، هرکدام قبل از نشر توسط کار شناسان و متخصصین امور به صورت فردی یا گروهی مورد تدقیق و ارزیابی معیاری قرار می گرفت، سپس به نشر آن پرداخته می شد. از همینجاست که در گذشته به خصوص پیش از حاکمیت ۷ ثور، کمیت چاپ یا نشر همچو آثار کم بود و لیک از نگاه های مختلف (بر وفق شرایط) با کیفیت عالی عرضه می شد. ولی امروز که در عرصه های گوناگون دانش، هنر و فرهنگ بهترین و با ارزشترین کتابها و نوشته ها همچنان بهترین تولیدات هنری در قبال سهولتهائی که از برکت تکنولوژی به وجود آمده که در معرض استفاده قرار می گیرند. در کنار آن ازین حقیقت نیز انکار کرده نمی توانیم که انبار کتابها، مقالات و سایر فرآورده ها به نام علم، هنر... از نگاه شکل و محتوا، بسیار کم ارزش و حتی بی ارزش می باشند. هر چند عوامل مختلف در ارائه آثار سچ و با کیفیت دخیل می باشد، اما این مؤسسات و دستگاه های نشراتی و خاصاً آن دستگاهائی که هدفمندانه در جهت روشنگری احساس مسؤولیت می کنند، با استفاده از ظرفیت و صلاحیت های شان می کوشند معیار های نشراتی را با دقت مورد توجه قرار دهند که خوشبختانه همین ژرفنگری و احساس مسؤولیت و ظرفیت را در نشریه " افغانستان آزاد-آزاد افغانستان " مشاهده می نمائیم.

تا جائی که خود مسؤولیت نشر هفته نامه "افق" را در استرالیا دارم به استثنای موارد خاص که نوشته ها زیر عنوان (نامه های وارده) و یا بعضاً نظریات، انتقادات و یا پیشنهادات از سوی خواننده ها به ما می رسد، هیچ گاه توقع نداریم که متن نوشته همچو نامه ها و نظریات با رعایت ضوابط املائی و انشائی به ما برسد. زیرا نوشتن صاف و سچ و بدون عیب کار ساده نیست، بلکه تخصصی می باشد. چیزی که ما در نشر آن در نظر می گیریم علاوه از جنبه های حقوقی و اخلاقی نوشته ها، مفاهیم را با کمال امانت داری آرایش و پیرایش نوشتاری می دهیم. و اما اگر نوشته ها از سوی نویسندگان با صلاحیت در موارد مختلف علمی، هنری، سیاسی... به ما می رسد، باز هم با توجه به جنبه های حقوقی آن، سر تا سر نوشته ها را مسؤولانه بازخوانی می کنیم و هرگز در مفاهیم آن مداخله نداریم. ولیک بسیار اتفاق افتاده که گاهی نوشته های خطی یا ایمیل شده تعدادی از نویسندگان مطرح و شناخته شده، توأم با اشتباهات تایپی به ما می رسد، چنانچه در برخ نوشته ها حروف و یا علامت های نگارشی (به جای حرف "ل" حرف "س" و یا به عوض علامت شارحه، ندائیه تایپ شده است. با وجود آن که خواننده آگاه در وقت خواندن به همچو اشتباهات ایراد نمی گیرد زیرا می داند که آن نقیصه یک اشتباه تایپی می باشد و لی سعی می کنیم حتی همین نواقص را نیز اصلاح کنیم. مواردی نیز پیش آمده که برخی نویسندگان حقیقتاً در نگارش مخصوصاً کلمه های فارسی و عربی که صدا های حروف در کلمه های فارسی و عربی مشابه اند؛ مثل: (ت-ط-ث-س-ص/ز-ذ-ظ-ض/ع، ه-ا-ح) اشتباه می کنند که ما ناگزیریم در حد توان به اصلاح آن پردازیم و چه بسا که از میان جمله ها یک کلمه فراموش می شود و ...

روح مطلب اینجاست که صحت، پختگی و بی عیبی مطالب منتشره از هر وسیله ای که باشد، خوبی و عیب آن مستقیماً به مؤسسه نشراتی و هم به صاحب اثر تأثیر می گذارد.

یقین دارم که اکثر خواننده های گرامی به همچو موارد مواجه شده اند و متوجه شده اند که بهترین مقالات و نوشته هائی که خاصاً از طریق برخ وبسایت ها به نشر می رسد، مسؤولین وبسایت ها به این اکتفاء می کنند که مطالب را کاپی و پیست کنند و خلاص... بدون شک این بی توجهی و سهل انگاری در قدم نخست مربوط به نویسندگان سپس به ناشر صدمه می رساند. هر جا کار است، اشتباه نیز وجود دارد و چه بهتر که از نویسندگان و ناشر تا خواننده هرکدام به نوبه خود، محصولات نشراتی را نقادانه به خوانش و بینش بگیرند.